9de Jaargang — Curaçao den 22n. October 1892 — N° 460

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50. voor elken regel meer fl. 0.07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI. N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE. PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Invloed der katholieke Kerk op het maatschappelijk leven in Noord-Amerika.

In geen enkel land wellicht is de heilzame invloed der Kerk meer waar te nemen dan in Amerika. Hier gaat het Episcopaat alle Priesters en leeken voor in de werkzaamheid op maatschappelijk gebied, en noodigt zij hen uit, aan het sociale leven en den socialen gedachtengang deel te nemen, om beiden, zoo noodig, te regelen en te leiden. Bewonderenswaardig in de hoogste mate is hetgeen mgr. Ireland in de Westelijke Staten der Noord-Amerikaansche Unie heeft tot stand gebracht. In het jaar 1846 verkreeg deze Prelaat, thans Aartsbisschop van St. Paul, 117,000 hectaren aan den spoorweg gelegen landerijen. Dit uitgestrekte gebied veranderde onder zijne leiding meer en meer in een Ierschen Staat. De Aartsbisschop voert persoonlijk onderhandelingen met de maatschappijen over het stichten van dorpen; hij bezoekt de leden van het Parlement van Minnesota en noodigt hen uit, uit de wetgeving alle bepalingen en verordeningen te schrappen, welke voor de vrijheid der katholieke Kerk nadeelig kunnen zijn; hij is de voorzitter van matigheids-genootschappen; hij roept congressen in het aanzijn, zooals dat van Baltimore, waar de, door hem geleide katholieken van het "far West" zulk een goeden indrúk maakten, dat kardinaal Gibbons uitriep: "Zij zijn onweerstaanbaar die lieden uit het Westen, vooral wanneer deze groote voorvechter voor geloof en vaderland aan hunne spits staat!"

Zonder zich in den strijd der partijen te mengen, begunstigt aartsbisschop Ireland alle patriotische ondernemingen. Toen in de nabijheid van St. Paul de nieuwe stad Minneapolis werd gesticht, verlangde de eminente Prelaat, dat de pastoor, dien hij daarheen zond, in zekere mate de eerste burger der stad zou wezen. Wordt te Minneapolis eene kunst- of nijverheids-tentoonstelling gehouden, dan vindt men de pastoor in de eerste rijen van de beschermers der onderneming. Wordt er eene bibliotheek geopend, dan laat de pastoor zich onder de bestuursleden opnemen, en maakt van de gelegenheid gebruik, om katholieke boeken en tijdschriften in de bibliotheek te plaatsen. De onderwijzers aan de openbare scholen beraadslagen met hem over de boeken, welke zij voor hunne eigen studie en voor het onderwijs hunner leerlingen noodig hebben.

Te St. Paul bestaat geen geachter en geliefder persoon dan de Aartsbisschop. Protestanten en katholieken zijn het eens, dat mgr. Ireland een splendid man is, dat wil zeggen: een man, die in hooge mate de eigenschappen van een Amerikaan bezit, naamlijk: energie, groote ondernemingsgeest en eene oprechte en aanhoudende zorg voor de algemeene welvaart. De kudde, welker herder mgr. Ireland is, bestaat voor het grootste gedeelte uit Ieren. Als trouwe en gehoorzame katholieken zijn de zonen van het groene Erin steeds bereid en ijverig aan den arbeid, om den vooruitgang hunner Kerk in de Amerikaansche maatschappij te bevorderen. Daarom is het de grootste zorg van den Aartsbisschop van St. Paul, de Ieren op een hoogeren socialen trap te brengen, door hen aan te moedigen, het landbouw-bedrijf te beoefenen. Onder zijn toezicht werden onderscheidene gemeenten gesticht, waar de uit het graafschap Cork gekomen boeren den grond bebouwen. Moge dit voorbeeld navolging vinden, vermits juist in de landbouw bedrijvende Staten, in Ohio, Missouri, Kentucky, Indiania en Kansas, zich naar verhouding de minste katholieken bevinden — in Ohio nauwelijks één op honderd bewoners en in Kansas op vijftien. Slechts 2 Staten maken eene uitzondering: Illinois en Wisconsid, waar zich zeer vele Duitsche landbouwers uit de Rijnprovinciën en Noordbrabanters hebben gevestigd. Het grootste deel der katholieken bewoont de steden en bevolkt de fabrieken en werkplaatsen. Geen wonder, dat de Kerk hare zorgen aanwendt, om den toestand der arbeiders te verbeteren. Het episcopaat is er op bedacht, alles te vermijden, wat het wantrouwen der werklieden zou kunnen opwekken.

In den bloeitijd van het verbond der „ridders van den arbeid", nam kardinaal Gibbons persoonlijk de zaak dezer liga ter hand, en pleitte, zonder haar als geheel verwerpelijk te verklaren, voor verzachtende omstandigheden. Het memorandum, dat de Kardinaal dienaangaande aan de Propaganda overhandigde, bevatte hoogst merkwaardige beschouwingen. Nadat hij er op gewezen had, hoe belangrijk het is, in een land waar iedereen behoefte gevoelt aan vereenigingen, deze vereenigingen te ontzien, en nadat hij bewezen had, dat de bond van de „ridders van den arbeid" geen absoluut geheim noch onvoorwaardlijke gehoorzaamheid eischt, en dat overigens de president, de hoofdofficieren en twee derden zijner leden geloovige katholieken zijn, ontwikkelde de Kardinaal met even veel kracht als vrijmoedigheid de onheilvolle gevolgen van den slag, die deze liga zoude treffen; hij wees aan de eene zijde op de van de Kerk afgevallen werklieden en aan den anderen kant op de nog met de Kerk verbonden arbeidende klassen van Amerika, en beriep er zich op, dat in de oogen der geheele Amerikaansche democratie, zonder onderscheid van geloof, de Katholieke Kerk de hoogste aanspraak op achting, het zekerste onderpand van haar burgerrecht in de Vereenigde Staten zich verworven heeft, doordien zij de vriendin is van het volk.

Inderdaad, zoo is het, door zich de vriendin van het volk te betoonen, toont de Kerk, dat zij in hare alvoorzienende liefde zoowel den arme als den rijke omvat. Allen zijn hare kinderen en hebben gelijkelijk aanspraak op hare zorgvolle liefde, en die liefde bepaalt zich niet tot het geestelijk heil; maar strekt zich ook tot het tijdelijk welzijn der haar toevertrouwden uit. De krachtige en energieke werkzaamheden harer dienaren, Bisschoppen en Priesters, in het belang der arbeidende klassen, bewijst, dat dat de katholieke Kerk alle pogingen in het werk stelt, om naast de geestelijke ook de stoffelijke belangen van den werkman, ja die der geheele maatschappij te behartigen. Zij legt getuigenis af van haar onvermoeid streven, om hare grootsche roeping op de meest edele wijze in het belang der geheele menschelijke samenleving te vervullen. Wordt haar alom de noodige vrijheid gelaten, om haren veelzijdigen arbeid ongestoord te vervullen, dan zal zij zeker de volkeren leiden tot een heilstaat van tijdelijk geluk, die de voorsmaak zal zijn van het eeuwig heil, dat zij allen wil verzekeren.

DE SPELEN DER KONINGEN.

De koningen houden zich, evenals de meeste menschenkinderen, gaarne met het spel onledig.

Ongetwijfeld genieten zij hun geliefkoosde uitspanning, met meer

---

FEUILLETON.

EL HOMBRE PROPONE, DIOS DISPONE

(*Continuación i Conclusión.*)

CAPÍTULO QUINTO

Porfin a amanecé e dia pa e senjor nobo haci su entrada. Apenas sol a sali na Oriente koe un jinete, mandá pa delanti pa habitántenan dje aldea, a regresá a todo escape, agitando un lensoe blancoe. El a participá nan koe bien pronto nan lo tin e placer di mirá nan senjor meimei di nan.

— "¡ Atéle, atéle!" nan tabata gritá di toer banda; e esclamación; ¡nos sjon! ¡nos sjon! tabata retumbá den aire. Inmediatamente campánanan a coeminsá repicá, i toer tabata rempujá otro pa haljá mirá es un, esperá coe tanta impaciencia.

E senjor nobo i su esposa a bahá acto continuo di carruaje, i nan a haljá nan rondoná di un multitud di corona di flor, cargá pa juventud, arrebatada di regocijo, engalaná coe nan mejor vistí, i nan tata i mama cabez sunoe na hilera nan tras.

— "Mi amigo," Ana dici poco poco coe su esposo, "lágrima ta oscurecé mi vista; ma sin embargo ta figurá mi di a yegá di mirá e noble senjor alji."

Papá Juan a camna yegá mas acerca, i después di á ripará e senjor bon, él a esclamá: "¡ Cielo santo, sí, t' él mes, ta senjor Blumenau; ta e comerciante koe a hospedá cerca nos e anochi dje terible tempestad.

— "¿ Bo ta conocé mi ainda?" senjor Blumenau koe a tendéle, a respondé; pués bien, promer di bai n'e castiljo' mi kier cumpli mi promesa, i rindi bo un visita."

— "¡ Socorro! ¡Socoro!" e multitud di hende alji presente a gritá di repente, pa motivo koe senjora Blumenau a sintiéle un poco indispuesta.

Aunké e senjora a reponéle bien pronto, e espectadornan, pa kende e accidente alji tabata un mal presagio, a keda enteramente turbado.

— "Tranquilizá boso, mi bon hendenan," e dama dici coe un vos dulce, "e indisposición aki no ta anunciá del todo un desgracia, ma bien un gran alegría."

Ora e cortejo a yegá na e humilde choza, senjor Blumenau dici después di a contemplá largo rato, na silencio, e ornamentonan dje anciano; "Papá Janson, ora hende ta haci un cos, anto semper uno que otro pensamiento ta dirigí su accionnan; sea pues asina bon di doená mi un explicación dje modo koe bo a plantá e páloenan aki i di no adorná nan coe guirlanda — ¿ I e álamo alji koe mi no ta recordá mi di a miréle otonjo pasá?"

— "Es aki ta imagen di bo grandeza, protectora di inocencia i di virtud koe lo disfrutá bao di d'jéle di alegria i dicha. També lo ta bao dje sombra koe nos ta suplicá bo un sostén den nos vejez."

— "Mi ta gradicí bo pa bo bonita idea, i mi ta priminti bo e protección koe bo ta pidi mi," Ma un momento después, secando e lágrima koe a inundá su wowo, él a agregá; "¿ pakiko bo no a exterminá també e paloe morto banda dje álamo?" Anto e álamo lo por a esparcé mejor su raiznan."

— "¡ Ai! senjor, si rayo no a despedazá e joven álamo alji, su follaje la a protejé e paloe bieuw aki contra ráyonan ardiente di solo di merdia. Ma, senjor, bo ta impuesto di nos desgracia i de segur lo bo no nengá e paloe, heri pa rayo den su promer ánjanan di vida, un lugarcito banda dje álamo; él ta imagen di nos pober jioe."

E bon homber, papiando asina, a brazá Ana i nan dos tabata yorá. Senjora Blumenau a cogé su esposo també brazá, i di su hermoso wówonan azul, lágrima candente a keda ta corré.

— "Vamos, querido anciano," senjor Blumenau a replicá después di un corta pausa; "bai destruí e troncón secoe i, na su lugar, banda dje álamo, plantá un otro paloe joven, ma un masjá verde i masjá vivo; pasobra e jioe, objeto di bo tristeza. no ta del todo morto; ¡ él ta na vida, él ta dichosa, tres vez, dichosa!"

— "¡ Nos jioe mujer ta biboe ainda!" Janson i Ana, loco di alegria, a gritá á la vez, "¡ él ta na vida! ¿I oenda él ta?"

— "Den brázanan di su tata i di su mama."

I e senjora Blumenau a cai den braza dje anciánonan i él a tabata primi nan contra su corazón. E tata i e mama a keda como kende a perdé habla; únicamente nan lágrima tabata doená di conocé excelencia di nan alegria.

— "¡ Ai!" e anciano Juan a gritá, "adorná awor mi choza coe flor i guirlanda, engalanéle coe verdura, pasobra él Todopoderoso a dignéle di visitá mi humilde habitación i di ofrecé mi, consuelo i socorro.

I toer e espectadornan, enmudecé hasta aki di sorpresa, a recobrá nan habla; pálabranan dje viejo Janson a conmové nan toer hondamente i nan tabata agradecé él Senjor pa e salvación extraordinaria; di entre e multitud, i reproducí en lontananza pa eco, bo tabata tendé e gritonan di aplauso i di regocijo: "¡Viva nos bon senjor! ¡Viva papá Juan i Ana!

VI

Caba e senjor coe su familia nobo a bai ocupá e castiljo. Después di a sosegá un poco, e yerno a coeminsa, relatá historia di su vida i aventúranan di su esposa, fo dje dia coe e pobercita muchá muger a perdé den mondi. Toer hende a keda yená di admiración, tendendo fô di su boca, com su tata, un rico comerciante, ao anja pasá, pa motivo di guerra, mester a abandoná su tera, na presencia di enemigo, destruyendo toer cos

bescheidenheid, dan de hartstochtelijke baccaratspelers, de prins van Wallis, of de gewezen koning Milan van Serviё, die in alle spelen thuis was: écarté, baccarat, wedrennen enz.

Het geliefkoosde spel van keizer Wilhelm II is 't schieten met de karabijn of de pistool. In een der benedengalerijen van zijn paleis te Berlijn, vermaakt de keizer van Duitschland zich met het vervaardigen zijner schijfbeelden, die hij op de schilderachtigste manier doorlucht; Wilhelm II, die zeer goed teekent, heeft thans ook geleerd met kogels zijn kartonnen schijfbeelden te prikken.

De koning der Belgen is zoo'n liefhebber van „nain jaune," dat de overwinningen die zijn ministers op 't Parlement behalen niets zijn in evenredigheid met de partijen die hij van de koningin en zijn vrienden te Laeken kan winnen. Wijlen de heer Frère-Orban deelde in een schrijven mede, dat, toen hij op zekeren avond den Koning kwam boodschappen dat een plan der vijanden van de kroon totaal verijdeld was, hij drie kwartier moest wachten, aangezien Leopold II bezig was met een partij „nain jaune," die begonnen was vóór de aankomst van den heer Frère-Orban.

Het dambord van koning Humbert was getuige van zeer vele gunsten, door den Italiaanschen souverein aan zijn minister Crispi verleend, die het van den behendigsten speler aan het hof won.

De czaar aller Russen speelt niet, hij leest. Zoo ook keizer Frans Jozef. Maar het zijn boeken, handelende over al hetgeen tot militairisme behoort, en het lezen der verschillende gebeurtenissen, die over de geheele wereld voorvallen door de couranten van alle landen bijeengegaard, is de aangenaamste tijdpasseering van den keizer van Oostenrijk.

Harrison, de president der Vereenigde Staten, en de mikado van Japan zijn eerste liefhebbers van het schaakspel. Koningin Victoria is verzot op 't dominospel, ofschoon zij de moeder is van den grootsten baccaratspeler.

De koninklijke familie van Denemarken schept er behagen in, Mozart's geestesprodrukten op het orgel te hooren weergeven door prinses Waldemar, de dochter van den hertog van Chartres, een zeer bekwame toonkunstenares.

Elken avond mag de kleine koning van Spanje tot acht uur op 't ganzenbord spelen met een oud generaal, een der grootste mannen van Spanje, die op de ongekunsteldste wijze tracht valsch te spelen en alzoo zijn tegenpartij kwaad te maken. De kleine monarch blijft echter nooit in gebreke zijn twee zusjes naast den ouden generaal post te doen vatten om hem op de vingers te kijken en bij de minste overtreding der regelen van 't spel door den generaal, wordt de tegenpartij daarvan door kreten van verontwaardiging gevolgd door geweldadigheden verwittigd, zoodat de generaal zich verplicht ziet de koningin ter hulp te roepen.

Het groepeeren van levende beelden heeft voor prins Ferdinand van Bulgarije een bijzondere aantrekkelijkheid; aan 't hof te Sofia organiseerde men dikwijls met medewerking van den prins dergelijke groepen.

De sultan en den koning van Zweden zijn hartstochtelijke liefhebbers van het „pokerspel."

De keizer van China, de Zoon des Hemels, — wie zou het gelooven, — speelt op het spoor met Fransche kaarten, die hem door een der grootste Parijsche kaartclubs worden toegezonden. Deze ondeugd van hun souverein wordt door alle zonen van het Hemelsche Rijk zorgvuldig verborgen gehouden; men is ze evenwel te weten gekomen, door een attaché van 't Fransche gezantschap, die verscheiden partijtjes tegen den keizer van China heeft verloren. Alle twee maanden zendt de Parijsche kaartclub, die den keizer van kaarten voorziet, honderd spel kaarten naar Peking.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking is de heer Dr. J. A. Evertsz, op zijn verzoek, ontslagen als waarnemend quarantaine-geneesheer, en is met de waarneming van dit ambt tijdelijk belast de heer H. Ferguson, officier van gezondheid der 2e. klasse.

Bij gouvernements beschikking is aan den heer Dr. J. A. Evertsz, op zijn verzoek, ontslag verleend als Geneesheer, belast met de armenpraktijk in het stadsgedeelte bewesten de haven.

Blijkens van Z. E. den Minister van Koloniën ontvangen bericht heeft de Minister van Buitenlandsche Zaken den Consul van *Nederland* te *Chicago* alsnog voor zooveel noodig opgedragen voor de belangen van inzenders uit de Nederlandsche koloniën in *West-Indië* op de in de genoemde stad te houden internationale tentoonstelling op te treden.

Voor Curaçao zal de man weinig te zorgen hebben, daar, zooals wij vernemen, de eenigste inzending, die nog verwacht werd, nl. die der dameshandwerken, dreigt af te springen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Francisco D. C. Gomez, Carolina Broos, Ana E. de Castro, Federico Harris M., Manuel V. Romero Garcia c/o Mauuel Janes, Juancito de Castro, Pedro Ml. Arévalo, Adelina Keijzer, Js. Ma. Tossa, Rosarito T. de Salmias, José F. Leal, Angel Maria Busto, Alberto Bardaracco, Socorro de Lopez, Thomas v. Agnino, Franz Käferstein, W. H. King Jr, Dr. Henri de Casseres, Val Kors, Pedro F. de Castro, C. Curbelo, F. Illaramendi, Selim Saab, Juan I. Briceño hijo, Ana Francisca Marciales, J. H. Monsanto Jr., Hanah Jesurun, Evelina Monsanto y Rosa Petit, C. M. Lopez y familia, Francisca Lopez, Petronilia de Windt, Dr. Vargas Vila, Mariano Garcia, Ricardo Espejo, J. Manuel Urrutia, Santana Saavedrei y Juan Bte. Casillo Guerra, Rosa Jimenez 2, Luis M. Gonzalez 4.

Niet voor verzending vatbaar.

Een ongefrankeerd drukwerk geadresseerd aan Pater Th. van Sadelhoff op Bonaire en 20 binnenlandsche brief kaarten betaald antwoord geadresseerd aan J. François Köhler te Rotterdam.

NEDERLAND.

HH. MM. de Koningin en de Koningin-Regentes zijn uit de residentie naar het Loo vertrokken. De prins en prinses Von Wied, hun oudste zoon en twee dochters, begeleidden de Koninginnen tot aan het station en namen aan den trein afscheid van de vertrekkende Vorstinnen.

Onder de autoriteiten, die HH. MM. uitgeleide deden, merkte men op de Ministers van buitenlandsche zaken, justitie, marine en oorlog; den vice-president van den Raad van Staten; Hr. Ms. gezant te Rome, den heer Westenberg; den Burgemeester der residentie; den kolonel plaatselijke commandant; graaf Schimmelpenninck; graaf Dumonceau.

Het gevolg van HH. MM. bestond uit den adj.-kapitein ter zee Zegers Veeckens; den kamerheer baron Taets van Amerongen, den ordennance-officier graaf Dumonceau en den hoofdcommies van Hr. Ms. Kabinet, baron van Zuijlen van Nijevelt.

Op het Loo aangekomen, waren vele belangstellenden aanwezig. HH. MM. werden opgewacht door den burgemeester van Apeldoorn, den intendant van het Loo, den jagermeester en dr. Vlaanderen.

— Den 26 Sept. is te 's Gravenhage overleden, jhr. Cornelius Ascaniut van Sypesteyn, geboren 19 Maars 1823 te Haarlem; werd hij 1 Juli 1842 1e luitenant bij de artillerie, maakte twee reizen naar West-Indië en werd daar in Sept. 1847 prov. adjudant van den Gouverneur; in Mei 1856 werd hij tijdelijk werkzaam gesteld aan het dep. van Koloniën, waarbij hij in Juni 1862 commies werd, en in Sept. 1863 referendaris. In Juli 1858 kapitein geworden, werd hij op verzoek in Jan. '59 ontslagen uit den militairen dienst, met behoud van betrekking bij het dep. van Koloniën; was in 1867 lid der Tweede Kamer voor Den Haag en van 17 Mei 1873 tot 1882 Gouverneur van Suriname. Na zijn terugkeer werd hij raadslid. Hij was lid van den Hoogen Raad van adel, ridder van den Ned. Leeuw en van eenige buitenlandsche Orden. Hij was schrijver, vooral op historisch gebied, ebzat een stalen geheugen en stelde veel belang in Surinaamsche zaken.

BUITENLAND.

Rome.— Eene allergewichtigste tijding wordt uit Rome aan den *Courrier de Bruxelles* geseind: De Paus zou den Spaanschen Katholieken eenzelfden raad geven, als hij den Franschen gedaan heeft omtrent de kroonpretendenten.

De Paus is bezig aan het bewerken van een document, dat Z. H., hetzij aan de Spaansche Bisschoppen, hetzij aan een politiek persoon, te gelegener tijde zal overzenden, waarschijnlijk bij het aanstaande Katholiekencongres te Saragossa.

In dat stuk zal de Paus de Katholieken aansporen, zich allen zonder uitzondering op het grondwettelijk gebied te plaatsen en de gevestigde Regeering te erkennen, opdat allen zonder onderlinge verdeeldheid kunnen samenwerken tot het heil van den godsdienst.

Men zegt, dat het terrein reeds is voorbereid, en dat de Carlisten zich, zonder weerbarstigheid zooals de Fransche Orleanisten, zullen onderwerpen. Hun leider, de heer Noceval, zou den H. Stoel hebben verklaard, dat hij slechts op eene Pauselijke aanwijzing wachtte, om te zwenken en zich met zijne aanhangers ten gunste van de tegenwoordige monarchie te verklaren.

Don Carlos zelf moet de verzekering hebben gegeven, dat hij nooit zou werken tegen het bewind der Koningin-Regentes en van den jongen Koning, maar dat hij zich eenvoudig zijne rechten voorbehield voor het geval, dat de revolutie in Spanje triomfeerde en de bestaande dynastie omverwierp.

—De H. Stoel heeft volgens den correspondent van den *Courrier de Bruxelles*, de Italiaansche regeering zijdelings laten polsen over de waarborgen, die zij kon geven bij de aankomst van pelgrims te Rome. Het schijnt, dat het gouvernement geen beslist antwoord heeft kunnen of willen geven. — Kooplieden, hôtels- en koffiehuishouders van Rome hebben zich tot het Ministerie en de politie gewend met klachten en met den eisch, hun handel beter te doen beschermen, die door het uitblijven der vreemde pelgrims, waarvan Rome grootendeels bestaat, ernstig benadeeld wordt.

Italie.— De Ponte Elio of S. Angelobrug te Rome, dat schilderachtig bouwwerk, hetwelk vroeger één geheel met het Adrianus-mausoleum uitmaakte, zal nu afgebroken worden evenals het monumentale hospitaal van den H. Geest.

Frankrijk.—De *Pall Mall Gazette* heeft in een merkwaardig artikel zijne aandacht geschonken aan bedevaarten van Lourdes. De schrijver van dit artikel, ofschoon *anglikaan*, verhaalt in voortreffelijke bewoordingen datgene waarvan hij in dit heiligdom getuige is geweest. Hij spreekt over deze feiten in hoedanigheid van oprechte getuige. Hij wil de *mirakel-kwestie* geenszins aanraken, maar hij heeft, — zoo zegt hij — *buitengewone dingen* gehoord en gezien. Hij heeft eene jonge dochter van 18 jaar gezien wier eene been korter was dan het andere en vrij erg mank ging. Na tweemaal in de badkom te zijn neergedaald, is zij er radicaal genezen uitgekomen.

Een ander meisje had de tering in den hoogsten graad. Sedert tien maanden liet hare uiterste zwakheid haar niet meer toe haar bed te verlaten. Op reis viel zij in eene bezwijming, die tien uren duurde. Men zou gedacht hebben, dat zij in doodsstrijd was. Zij verzocht in het bad te worden neergelaten, en twee uren daarna vertoonde zij zich genezen aan de geneesheeren.

De Correspondent van de *Pall Mall Gazette* verzekert, de zieken te hebben gekend van wier genezing hij getuige heeft mogen zijn. Hij onderzocht de certificaten van ziekte en van genezing. Hij haalt verscheidene andere genezingen aan. Vervolgens stelt hij zich de vraag: Kan de verbeelding dusdanige genezingen van kanker, gezwellen, longtering, enz. ten gevolge hebben? En hij antwoordt zich-zelven, zeggende; dat hij zich gelukkig gevoelt, dat zijn arbeid zijne engelsche lezers voor dit dilemma stelt:

"Ofwel, Lourdes is datgene wat de katholieken zeggen: een voortdurend bewijs van de kracht des gebeds, van de werkelijkheid en menigvuldigheid der goddelijke tusschenkomst op aarde—ofwel het is een der meest verbazingwekkende gevallen van zinsbedrog, uitzinnigheid en misleiding, die zich ooit hebben voorgedaan.

De engelsche schrijver gaat op dezen toon voort, en menige passage van zijn artikel zoude eene katholieke pen niet onwaardig zijn.

Duitschland. — De reis, die keizer Wilhelm voornemens is naar Weenen te maken, geldt niet een eenvoudig uitstapje, maar de hervatting van de indertijd verschoven samenkomst met keizer Frans Jozef. De beide Keizerlijke bondgenooten zullen niet, zooals eerst het plan was,

---

coe candela i bala; com él, na e viaje alji, ó mejór bisá den e fuga precipitada, a topá na vecindad di un mondi un muchá mujer di cerca 5 anja, casi tiesa di frio i yorando di hambre. El a referí nan, com e tata, arrastrá pa compasión, a bai coe e muchá i com él a haci después toer esfuerzo pa descubrí su tata i mama ó pariente; ma en vano.

Como él a mirá koe toer su molestia i diligencia pa devolvé e jioe na su pobercito tata i mama tabata infructuosa, él a resolvé porfin di toemá e muchá muger como su jioe adoptiva.

Mi tabata algo más bieuw koe Maria, asina e senjor a continuá. Aunké mi a perdé mi mama masjá temprán, nada sin embargo no a ser negligenciá pa doená nos toer dos un bon educación. Boso jioe koe ta awor di regreso, a bai creciendo pa honra di su tata adoptivo; su virtudnan i su bon cualidadnan tabata agradá sumamente hopi joven di nos ciudad. Mi també tabata sinti un respeto i amor pa María, i esai mi a declaréle abiertamente. Mi a consultá mi tata riba cerramentoe di un matrimonio coe María, i mi tata a consentí coe di mayor gusto, pasobra semper él a notá den su jioe adoptiva e cualidadnan koe por haci mi feliz. Nos enlace a ser fijá i algún tempoe después celebrá també coe grandi solemnidad. E bon homber, nos tata, no a disfrutá, sin embargó, largo tempoe dje dicha di mira su jioenan feliz. Promer mes koe a cumplí un anja di nos unión, ya e homber honrado, e homber inolvidable, a bajá den su tumba. Te ainda, igual na e día di su morto, mi ta sinti e golpi koe separación di es un, tan querido pa mi, a proporcioná mi. — Asina e senjor Blumenau tabata papiando i yorando á la vez. Awor mi kier, él a prosegui después di un rato di silencio, vivá alejá di toer alboroto, i p'esai mi a coempra e vilja retirá aki, oenda mi ta spera di pasá un número di anja dichoso coe boso toer tan milagrosamente devolvé na otro pa Divina Providencia.

E dos bon anciánonan a keda cerca nan jioenan; casi toer dia nan tabata visitá nan choza, rica di acontecimiento extraordinario, i anualmente nan tabata celebrá un fiesta riba e dia koe senjor Blumenau, como viajero desconocido, a pasá nochi den e habitación miserable.

Janson i Ana a vivá ainda hopi anja largo i feliz coe nan jioenan, te koe por último nan a expirá, rondoná di nan jioenan agradecido, pa nan bai gozá, de seguro, di bienaventuranza koe el Todopoderoso a prepará pa nan.

Senjor Blumenau i su esposa a sobrevivi e dos anciánonan largoe tempoe. Dios a presentá nan un jioe homber i un jioe muger: i cada vez koe e jioenan pasá koe nan tata i mama delanti dje choza conocida, nan tabata ser referá ainda coe frecuencia un ú otro suceso alegre.

FIN.

in Gallicië bijeenkomen, waar thans de cholera heerscht, maar in het slot Schönbrunn bij Weenen.

Deze bijeenkomst heeft dus een groot politiek belang; zij toont, dat Oostenrijk en Duitschland zich steeds nauwer aaneensluiten tegenover den ernst der tijden. Want de tijden zijn ernstig; de spanning tusschen de verschillende Mogendheden is groot. Een kenmerkend staaltje daarvan is, dat de post van militair attaché bij het Duitsche gezantschap te St.-Petersburg, die thans vacant is, in het geheel niet meer bezet zal worden. Daarmede vervalt een ambt, dat meer dan zestig jaren bestaan heeft en zijn ontstaan te danken had aan de vriendschappelijke verhouding tusschen Czaar Nicolaas en koning Friedrich Wilhelm III; het heeft thans zijn dood te wijten aan de vijandige gezindheid van czaar Alexander en keizer Wilhelm II.

— Een opzienbarend geval heeft te Berlijn voorgedaan. Keizer Wilhelm liet onlangs plotseling zijn bezoek afzeggen aan het feestmaal van het eerste regiment garde-dragonders, op den verjaardag van den slag bij Mars-Tour. De reden daarvan was, dat de Keizer had vernomen, dat de beide zoons van den gewezen kanselier, de graven Herbert en Wilhelm von Bismarck, aan het feestmaal tegenwoordig waren. Uit wrok daarover hebben de neven van Bismarck, graaf August von Bismarck en graaf Bismarck Bohlen, die als majoor en ritmeester bij het regiment dienden, hun ontslag genomen. De afscheuring der Bismarcken van 's Rijks dienst breidt zich dus meer en meer uit, in plaats dat er eene verzoening nadert, zooals men zeide. Het gerucht, dat de Keizer particuliere kennisgeving aan vorst Bismarck had gedaan van de laatste bevalling zijner Gemalin, komt dan ook zeer onwaarschijnlijk voor.

— Keizer Wilhelm heeft voor de nagelaten betrekkingen der overleden choleralijders te Hamburg de som van tienduizend marck geschonken.

Engeland. — Gladstone heeft in de *North American Revue* een artikel doen verschijnen, dat veel van zich doet spreken. Het is een opstel over de *Homerule*, een antwoord op een artikel van den hertog Van Argyll, dat eenige maanden geleden in de zelfde *Revue* verschenen is.

Gladstone toont aan, dat de tot nu toe gevoerde regeering niet aan de behoeften van het Iersche volk voldoet, en ten bewijze hiervan werden de meeste zijner afgevaardigden naar de Kamer gezonden met het mandaat om de Regeering te bestrijden. Verder wijst Gladstone op het feit, dat in de jaren 1782—95 Ierlands welvaart zulk een vlucht nam, als waarvan in de geschiedenis de wedergade niet te vinden is; het was een tijdperk, waarin de Ieren het recht hadden hun eigen zaken te mogen besturen.

Engelands premier gaat verder in zijn geschrift de geschiedenis na van het ongelukkige volk, dat meermalen door Engelands bestuurders op gelijke lijn werd gesteld met Hottentotten en Kanibalen en laat duidelijk uitkomen, dat hij minder dan ooit geneigd is zijne denkbeelden betreffende de emancipatie van Ierland prijs te geven, en zich sterk genoeg gevoeld om ze te verdedigen en tot werkelijkheid te brengen.

— De commissie uit het Hoogerhuis, belast met het onderzoek tegen den Anglicaanschen bisschop van Londen, die beschuldigd was in de St. Paul Roomsche gebruiken te hebben ingevoerd, gaf hem verlof tot het plaatsen der gewraakte afbeeldingen van de H. Maagd en de apostelen Petrus en Paulus. Thans heeft een raad van tucht, bestaande uit tien bisschoppen, voor wie om dezelfde reden de bisschop van Lincoln gedaagd was, hen vrijgesproken, en de bijzondere raad der Koningin, bij wien zijne tegenstanders in beroep gingen, besloot eveneens tot vrijspraak.

Belgie.—Den 23 September is te Brussel het eerste Katholieke arbeiders-congres bijeengekomen; men rekende op 1000 of 1500 deelnemers uit alle oorden des lands.

De Voorzitter deelde aan een vertegenwoordiger van *Dalziel* mede, dat aan de orde komen moties ten gunste van: vrijwillige wapening, acht-urigen arbeidsdag voor mijnwerkers met vrije regeling van dit punt voor andere bedrijven, stemrecht voor alle Belgen, die den leeftijd van 25 jaar hebben bereikt en gedurende ten minste twee jaar in één gemeente een beroep uitoefenen, verhooging van de loonen der arbeiders, bestrijding van het socialisme.

Portugal.— Indien de geruchten waar zijn, wil Portugal zijn positie weer in Afrika trachten te versterken, niet door geweld van wapenen, want daartoe voelt het zich niet sterk genoeg tegenover zijne machtige mede koloniseerende Mogendheden, maar door uitgebreide werken, die het op gebied van handel wil zien tot stand te brengen.

Aan den Minister van openbare werken moet het aanbod zijn gedaan door een Syndicaat van machtige financiers, om het uitgeputte land een somme gelds van vijftien millioen pond sterling te verschaffen zonder rente-garantie, een zaak die ook zeer moeilijk zou wezen in den tegenwoordigen berooiden staat, waarin zijne financiën verkeeren. Men wil alleen Concessie hebben van de in exploitie te nemen terreinen, waarop havenwerken en spoorwegen zullen worden aangelegd en die na de concessie het eigendom zullen worden van den Staat. Wat aan dit voorstel wel eenigszins den schijn geeft van een beursmanoeuvre, is het aanbod dat gedaan wordt, om achttien millioen gulden te deponeeren in 3 pCt. Obligatiën, welke som een waarborg moet heeten voor de uitvoering van de grootsche plannen. Of zouden eenige beursmonarchen speculeeren op Portugals geldnood, ten einde door deze koloniale werken weder hun kapitaal zoo winstgevend mogelijk te beleggen?

Rusland.— Uit Rusland, vanwaar in de laatste tijden nog steeds geruchten kwamen van oorlogzuchtigen aard, komen tegenwoordig geruchten van een meer vredelievend karakter. Althans, wanneer de *Novosti* goed is ingelicht, heeft na afloop van de laatste zitting van den Rijksraad een bijzondere staatscommissie zich beziggehouden met het overwegen van een wetsontwerp betreffende het oprichten van een Ministerie voor landbouw. Bijzondere agenten zijn door de Ministers van binnenlandsche zaken, financiën en domeinen gezonden naar eenige staten van West-Europa, om zich op de hoogte te stellen, hoe een Ministerie van landbouw moet worden ingericht.

De Russische regeering wil een krachtige poging doen om den kwijnenden landbouw uit zijn staat van verval op te heffen.

Servie.— De Regeering onderhandelt met het Vaticaan, om een Katholieken Bisschop te krijgen. Tot dusver hebben de Servische Katholieken geen eigen bisschop en staan onder den aartsbisschop van Diakovar in Hongarije. Rusland en Frankrijk steunen Servië's aanzoek.

Amerika.— Terwijl eene pleizier-boot Homestad passeerde, hebben eenige passagiers beleedigende kreten aangeheven tegen de vrije werklieden, die in de fabrieken van Carnegie arbeiden. Dit trok de bevelhebber der troepen, die hier de met zooveel moeite herstelde orde nog heeft te handhaven, zich zoo aan, dat hij aanstonds met een deel zijner manschappen op eene stoomboot ging en de andere boot nazette; hij klampte die aan, en volbracht eene charge met de bajonet op de passagiers. Dit verwekte eene groote paniek, waarbij eene vrouw en 4 kinderen ernstig gekwetst werden. Er werden 45 passagiers gearresteerd, onder beschuldiging, dat zij hadden getracht, wanordelijkheden uit te lokken.

VERSCHEIDENHEDEN.

— Baron Alphons Rothschild te Parijs, bezit het vroegere paleis van den Prins Talleyrand. Het is het schoonste privaat eigendom van de Fransche hoofdstad, en is vol kunstschatten. Deze zijn op zoodanige wijze geëxposeerd, dat, door aanraking van eene veer, zij alle in ijzeren brandkasten verdwijnen, die in de muren zijn verborgen. De kostbare schilderijen draaien, op dezelfde wijze op een spil en zijn indien dit gewenscht wordt, uit het gezicht. Deze kostbare en vernuftige maatregel is door den Baron ingevoerd na de Commune van 1871.

— De echtgenoote van het congreslid te Chicago, mevrouw Taylor, is op een denkbeeld gekomen, dat bepaald origineel mag genoemd worden en waarschijnlijk door vele dames nagevolgd zal worden.

Reeds langen tijd is het bepaald een manie onder de vrouwen van Washington en Chicago, om de handteekeningen van congresleden en hooggeplaatste ambtenaren in hare confession., poëzie- en andere albums te verzamelen, terwijl zij in de wolken zijn, als een der beroemdheden daarbij een spech of een gedicht voegt.

Mevrouw Taylor kwam echter dat alles te gewoon voor. Een harer witte rokken, rijk versierd met echte kanten, doet de ronde in het Huis der afgevaardigden en op een daarop vastgespeld briefje verzoekt de eigenares van het kleedingstuk aan elk lid, om zijn naam daarop te schrijven, welke zij zelve later met zijde borduurt, zoodat zij in het bezit komt van een origineel toiletartikel. Men kan zich voorstellen, dat een en ander niet weinig de vroolijkheid der congresleden opwekt.

De Japanners zijn zeer bijgeloovig en hebben ontelbare teekenen, waarnaar zij hun gedrag regelen. Nooit vegen zij de kamers in een huis, waaruit pas een der bewoners is op reis gegaan, want dan zou zij er met hem al het geluk uitvegen. Bij een trouwplechtigheid mag de bruid noch de bruidegom eene kleeding van een purperen kleur dragen, uit vrees, dat hun huwelijksband spoedig ontbonden zou worden, omdat purper de kleur is, die het lichtst verschiet. Als eene vrouw over eene eierschaal stapt, zal zij krankzinnig worden; over een scheermes, dan wordt het bot; over een slijpsteen, dan zal hij breken. Als een man zijn haar brandt, zal hij krankzinnig worden.

—Den 25 Juli werden de overblijfselen van het kasteel Saint-Cloud geveild.

Oorspronkelijk was dit paleis een eenvoudig landhuis. Hier werd Henri III. doodgestoken door Jacques Clément De Hertog van Orleans, broeder van Lodewijk XIV, liet het tot een paleis verbouwen. Op Saint-Cloud werd de *coup d'état* van den 18en Brumaire beraamd. Napoleon I, Lodewijk XVIII, Karel X en Louis Philippe gebruikten achtereenvolgens Saint-Cloud als hun zomerverblijf. In Juli 1870 rertrok van hier Napoleon III naar het oorlogsterrein.

NOTICIANAN DI CABEL.

Ricibi dia 15 Octubre.

Paris.— Tirard i otro delegádonan, na representación di Francia na e convención internacional monetaría, lo bai Bruselas dia 22 Noviembre.

Presidente Carnot a condecorá e americano Harris, vivá na París; él ta autor di numerosa obra riba Colón.

Blucher, periodista alemán, a moeri.

New-York. — Vapor *Normandia* di White Star-line, a pasá delanti Brohweand; él tabatin un defecto na su máquina.

Portsmouth.— 13°. regimiento a destruí nan equipo como protesta contra manióbranan suplementaria

E corresponsal di Times na Paris a telegrafia koe Francia lo no cerrá coe Suiza e tratado di comercio.

Hamburgo.— Solamente 10 caso di cólera; ayera a moeri 6.

19 Oct:

New-York. — E vapor *Bortahars* di Peninsular and Oriental-line a bai pique den águanan di China. Número di ahogádonan ta grandi.

Desde aparición di cólera na Francia, a moeri 3000 hende; na Hamburgo 17962 caso, i di nan a moeri 7597.

Según noticia di Africa, tribunan Waseshe a atacá estación alemán di Mpaapaa i heridá varios residente.

Antayera.

Londres.— Gobernador di Trinidad ta sali coe sigiente mailboat.

New-York. — Lord Roseberry ta nombrá cabaljero di Jarreterra Ministronan Asquith i Morley (Interior é Irlanda) a nengá di tendé e diputación di parnelistanan koe ta pedi amnestia pa e presonan político.

Parlamento francés a habri awé.

New-York Club a aceptá invitación di lord Dufferin pa poestá ta cual ta ganá e premio americano koe ta consistí di un copa.

Londres. — Sucoe na depósito dia 15 pasá ta 98.000 tomelada pa 83.000 na mes fecha di anja pasá.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van PANDEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Januari t/m. 30 Juni 1890, onder N°. 8231 Z t/m. N°. 804 A, zal plaats hebben op Donderdag 3 November a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 14 October 1892.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 di Januari te 30 di Juni di 1890, bao di noember 8231 Z te noember 804 A, lo tien loega Djaweebs, dia 3 di November i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendementoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 14 di October 1892.
President,
M. P. CURIEL

"MIDE TRES MIL MILLAS DE LARGO."

ALUDIMOS al gran rio Mississippi en la América. Por centenares de millas de su curso sus aguas están amarillas á causa de la tierra que la corriente rápida ha arrastrado de sus orillas. Probablemente tiene siempre en movimiento el Mississippi tierra bastante de la que podrian producirse más de una rica hacienda, por más que la cantidad sea por supuesto mayor en épocas de inundaciones. Así es para beberse, y aun para emplearse para lavar, las aguas del Mississippi deben antes purificarse.

Lo mismo sucede con toda otra cosa que ya por apariencia ó utilidad es apartada de su índole. Por ejemplo, la sangre de nuestro cuerpo es como un rio. Desde el corazón hasta las extremidades es de color vivo rojo, pero á su regreso por las venas es oscura y pesada. La razón de esto es que cuando sale del corazón acaba de ser purificada y cuando vuelve está cargada de toda clase de materias de desecho que ha recogido durante su viaje. En otras palabras, la sangre, que es solamente alimento digerido completamente, lleva la vida en su corriente roja y trae la enfermedad y muerte en la oscura.

Hablando de su propia condición hace unos seis años, cierta señora escribe que su piel se puso gradualmente amarilla y luego de color de azafrán. Juntamente con este experimentaba varios síntomas de enfermedad. Se sentia más ó menos dolor en los costados y dificultad considerable en respirar. Su apetito, antes bueno, empezó á faltarle, y después de comer relativamente poco, la región del estómago se encontraba muy afectada. Habia una correspondiente pérdida de energía tanto de la mente como del cuerpo, y se sentia cansada, lánguida y endeble.

Ahora bien debemos observar que en caso de fatiga natural ocasionada por el trabajo ú otro esfuerzo, el reposo es un remedio que no falla. El sueño y el descanso renuevan nuestras fuerzas, pero hay una clase de fatiga que el descanso no aliva, y para la cual el Angel del sueño no trae cura en sus alas. ¿Qué vil artimaña es esta?

Añade dicha señora lo siguiente:— "Guardé cama finalmente y me visitó un médico, el cual dijo que mi hígado estaba afectado y que yo tenia la ictericia. Me dió medicinas pero no teniendo estas ningun buen éxito, me aconsejó fuese al hospital. Como yo me opusiera á esto, dijo que podría probar un cambio de aire y ver lo que este cambio hacía. En vista de esto abandoné mi colocación, y me fuí á mi casa en Fairford, en Gloucestershire.

"No hallando mejora alguna con este cambio, consulté otro médico, el cual me asistió algún tiempo, pero mi salud no mejoraba. Apesar de todo lo que hice no me era posible recuperar jamás mi salud. Luchando entre el sentimiento, el temor y la esperanza, llevé esta existencia hasta Julio, 1890, cuando una conocida me recomendó probase el Jarabe de la Madre Seigel. En efecto, quedé impresionada de tal modo de lo que se decía con respecto á esta medicina que mandé á mi sobrina á una distancia de cuatro millas para que me comprase una botella. Después de consumir el contenido me sentí mejor. Parecía que un peso se me habia quitado de sobre el pecho, mi paladar para alimentos volvió, y gradualmente me encontré en todos conceptos más fuerte. Terminaré diciendo que después de haber agotado dos botellas más del Jarabe pude volver á Birmingham completamente curada, y desde entonces no he tenido indicios de mi dolencia. Es solo justo mencione que hoy me encuentro mejor que lo que he estado durante muchos años, y si hubiese conocido antes el Jarabe de la Madre Seigel hubiera podido evitarme un buen porque de subrimientos y miseria que me entristece el recordar."

La Señora á que nos referimos es la Señorita Da. Sarah Hawkes del "Lion Inn," Longmore Street, Birmingham, Inglaterra. Ese color amarillo ó de azafrán de la sangre fué motivado por la falta del hígado en secretar ó retirar la bilis de la sangre. Habiendo permanecido esta en la sangre fué conducida á todas partes del cuerpo, y necesariamente se dejaba ver al través de la piel, el matiz pálido que menciona.

Sirvanse comprender que la bilis útil para ayudar y mover los intestinos es un veneno cuando se encuentra en la sangre. Toda enfermedad biliosa en todas sus formas es un síntoma de indigestión y dispepsia, el origen de la mayoría de nuestros dolores y enfermedades.

No es nada nuevo decir que el bueu éxito del Jarabe de la Madre Seigel en reanimar la digestión adormecida, estimular el hígado y purificar así la sangre, le da preferencia sobre toda otra medicina como cosa de toda confianza cuando el empleo de las drogas ordinarias no ha dado resultado satisfactorio.

La sangre encierra en sí el secreto de lo vida, y este remedio conserva ese rio color de rubi, claro é impio. 3

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.	
Vertrekt van NEW YORK....	Set.	22	Oct.	1	Oct.	12	Oct.	22	Nov.	2	Nov.	12
Komt aan te CURAÇAO	,,	28	,,	7	,,	18	,,	28	,,	8	,,	18
Vertrekt van ,, ...	,,	29	,,	8	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19
Komt aan te PTO. CABELLO.	,,	30	,,	9	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20
Vertrekt van ,,	,,	30	,,	10	,,	20	,,	31	,,	10	,,	21
Komt aan te LA GUAYRA..	Oct.	1	,,	11	,,	21	Nov.	1	,,	11	,,	22
Vertrekt van ,, ...	,,	4	,,	14	,,	25	,,	4	,,	15	,,	25
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	5	,,	15	,,	26	,,	5	,,	16	,,	26
Vertrekt van ,,	,,	5	,,	15	,,	26	,,	5	,,	16	,,	26
Komt aan te CURAÇAO	,,	6	,,	16	,,	27	,,	6	,,	17	,,	27
Vertrekt van ,, ...	,,	7	,,	18	,,	28	,,	8	,,	18	,,	29
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	8	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	,,	30
Komt aan te NEW-YORK..	,,	14	,,	25	Nov.	4	,,	15	,,	25	Dec.	6

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Oct.	8	Oct.	19	Oct.	29	Nov.	9	Nov.	19
Komt aan te MARACAIBO......		9		20		30		10		20
Vertrekt van ,, ...		15		25	Nov.	5		15		26
Komt aan te CURAÇAO........		16		26		6		16		27

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.